

Faktabakgrund Erik Borelius

Erik Borelius, gitarrist, sångare och kompositör, har jobbat professionellt med musik sedan 1986. Under dessa 22 år har han givit ut tio skivor, åtta på eget bolag och två under sin tid på EMI. 1994 mottog Erik en Grammis för skivan "SexTioTvå" - 1993 års bästa instrumental-platta, den första utgiven på egna bolaget EB Music. Året därpå Grammisnominerades han för skivan "Duende". Eriks musik beskrivs ofta som en säregen blandning av stilar och som gitarrist lovordas han för att han använder sin extrema teknik på ett smakfullt sätt.

Discografi

Eriks skivor har alla ett starkt drag av att han gillar kontraster - vatten och bröd i veckan, frossa i godsaker till helgen. Eriks musikaliska bakgrund, med rötter i Jimi Hendrix elgitarrer, rå punkjazzrock, kärleken till klassisk musik och den akustiska gitarrens rena distinkta klang, gör att det musikaliska uttrycket blir både brett och smalt, nytt och välbekant.

Movies on a string (EBM 2008)

Den akustiska gitarren som blivit ett signum för Erik spelar en helt dominerande roll på det nya albumet. Melodierna är kända från filmens värld men tolkningarna är fria.

"Idén till detta album fick jag i höstas när jag såg Rambo – First Blood. Musiken förstärker filmens karaktär på ett briljant sätt." Albumet innehåller även tolkningar av mer kända melodier som "Gudfadern" och "Now we are free" från Gladiator.

Albumet är det första i världen inspelat med den svenska uppfinningen True Temperament. De "böjda" banden på greppbrädan optimerar gitarrens stämning i alla tonarter, vilket ger en märkbar skillnad i klarhet och renhet jämfört med det traditionella instrumentet.

Live the life of a star (EBM 2006)

På albumet skapar Erik Borelius en helt ny bredd i musiken med episka möten mellan olika instrument, stilar och röster. Han blandar vackra suggestiva låtar och fyndiga och tänkvärda texter med nylonsträngade piruetter.

Den akustiska gitarren som blivit mycket av ett signum för Erik finns givetvis också med på nya skivan. En musikalisk resa över tjugo år har med varje ny skiva inneburit en utveckling inom ständigt nya områden.

Sången har kommit att bli en viktig del av Eriks musik.

What is success? (EBM 2003)

Soundet skiljer sig markant från Eriks tidigare album. Det faktum att Erik sjunger på samtliga melodier bidrar förstås men också att stilen är ny. Influenserna kommer från pop såväl som klassisk musik. Gitarren är allestädes närvarande men det är Eriks sång som spelar huvudrollen. Texterna tar upp ovanliga ämnen och musikstilen jämförs med bl.a. Steely Dan och Pink Floyd.

Guitar (EBM 2000)

Guitar är en resumé och ett ovanligt samlingsalbum med musik från alla Eriks skivor 1986 till 2000. Erik är egentligen skeptisk till samlingsplattor eftersom varje album har sin egen stil och sitt eget sound. Därför gjorde han tolv nyinspelningar av sina gamla favoriter och kompletterade med fem originalversioner. Kritikerrosat och tack vare omfånget en bra introduktion till Erik Borelius musik. Uppmärksammat 24 sidigt omslag med konstverk av Johan Adelstål.

Reality Bites (EBM 1997)

Ovanligt var att fyra av de nio melodierna hade sång. Estelle Milburne sjunger och två av texterna är klassiska engelska dikter av Moore och Rossini. Musiken skiljer sig till viss del från Eriks tidigare alster. Arrangemangen är ofta dramatiska och mer utstuderade. Recensionsmässigt blev skivan Eriks dittills största framgång.

My Kind of Picture (EBM 1995)

Titelspåret är inspirerat av James Bondtemat. Melodin "Northern Lights", med känsla av gammal svensk folk-musik och fjällvidder, inledde varje morgon, under fyra års tid från 1996 t.o.m. 1999, TV2:s Rapportmorgon.

Duende (EBM 1994)

"Duende" fick en Grammisnominering. Förutom det spagettiwesterninspirerade titelspåret "Duende" innehåller skivan "Tiden står stilla där jag vill vara" där Erik sjunger. En tolkning av Hugo Alfvéns Midsommarvaka finns också med.

SexTioTvå (EBM 1993)

"SexTioTvå" var det första albumet Erik Borelius komponerade, spelade in och producerade helt på egen hand. Omslaget är en oljemålning av Erik föreställande sex strängar, tio fingrar och två själar (Erik och gitarren). Erik är också född 1962. "SexTioTvå" vann en Grammis i instrumentalklassen i februari 1994. Det var naturligtvis en triumf och en bekräftelse på att Erik, med relativt små medel, lyckats tränga igenom mediabruset.

EMI-tiden 1985-1988

1984 skickade Erik en demo till EMI. Efter några veckor kom beskedet: "Du får göra en LP!" Lyckan var total och under tiden fram till LP:n började spelas in, sommaren 1985, medverkade han på, bland andra, Per Gessles produktioner.

Perfect Partners (EMI 1986)

Eriks debut "Perfect Partners" kom i april 1986 och fick ett fantastiskt mottagande. Musiken beskrevs av många som omöjlig att placera i något fack. Pop och jazz, klassiskt och rock på samma gång. Melodin "For Free" sjöngs av Marie Fredriksson.

Fantasy (EMI 1988)

Uppföljaren "Fantasy" kom våren 1988. Den blev betydligt mer rockig än debuten och var full av ekvilibristiska excesser - Erik lekte rommen av sig! "Kanske en modern svensk Mozart?" skrev en tidning.

Skivbolaget EB Music

Erik investerade i en studio 1990 och började göra musik till radio och TV parallellt med komponerandet. 1992 bestämde han sig för att starta ett skivbolag och ge ut sina egna produktioner. EB Music blev namnet.

Det egna skivbolaget ger Erik den ultimata tillfredsställelsen att få arbeta med hela processen; skapandet, arrangerandet och produktionen. Han vet vad han vill och gör därför det mesta själv. Det är inte alltid en fördel i den kreativa processen men det ger honom både utmaningar och tillfredsställelse. Det är det som räknas i det långa loppet.

Så började det!

"Jag ska spela låtarna "vo knåvs" och "chängs"" sa Erik till sin musikfröken när det var dags att ta med sina favoritplattor till musiklektionen i Malmö 1971. Erik var nio år och melodierna hette egentligen "Who Knows" och "Changes" av och med Jimi Hendrix "Band of Gypsies".

Storebror var gitarrfantom och mamma hade en Bjärtongitarr som hängde på väggen i vardagsrummet. Elgitarren var ett spännande, lite farligt instrument och blockflöjten dödsdömd i all sin tråkighet.

Det skulle dock dröja till 1977 innan Erik började spela på allvar. Två bröder på skolan, Jens och Anders Johansson (söner till den legendariska pianisten Jan Johansson) hade hört ett rykte om en duktig gitarrist. Anders spelade trummor och Jens orgel och trion "SLEM" bildades med Erik på gitarr. Som alla femtonåringar sökte grabbarna uppmärksamhet. Metoden var rå punkjazzrock, så teknisk som möjligt med volymen på max och låttitlar som "Nekrofilens mardröm", "Njurdödes punkstövlar", "Asfalt i örat" och "Respiratorslem".

Efter ett år i USA flyttade Erik tillbaka till Stockholm 1980. Den akustiska gitarren började fånga hans uppmärksamhet mer och mer. Den rena, distinkta klangen och den tekniska utmaningen tilltalade honom. Utan en enda gitarrlektion följde några år av intensiv träning. Gör man något ska man ta i så mycket man kan, annars kan man lika gärna låta bli. Livet blir roligare då, tycker Erik!

Manager:

Håkan Granat

+46 (0) 709 37 23 13

kontakt@erik-borelius.com

EB Music, Rödstuguvägen 41, 181 30 Lidingö

Telefon: +46 708 10 43 37

kontakt@erik-borelius.com

www.erik-borelius.com